



ด่วน

ที่ วธ ๐๕๐๓.๕/ ๑๙๓

กระทรวงวัฒนธรรม

๑๐ ถนนเทียมร่วมมิตร

เขตห้วยขวาง กทม. ๑๐๓๑๐

๑๕ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

๒. รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

๓. สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

๔. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กับร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

๕. รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

๖. หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

๗. หลักฐานการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

๘. แผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบสาระสำคัญและกรอบระยะเวลาของร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

ด้วยกระทรวงวัฒนธรรม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. มาเพื่อคณะกรรมการวัฒนธรรมพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะกรรมการวัฒนธรรมตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๒)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะกรรมการ

โดยที่กฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์และวีดิทัศน์ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ยังขาดบทบัญญัติเพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศเติบโตและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ สมควรปรับปรุงและสร้างกลไกของกฎหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้ภาพยนตร์เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย อีกทั้งเพื่อให้มีการนำภาพยนตร์มาใช้เป็นเครื่องมือหนึ่งในการสร้างการรับรู้ ชี้นำ และคล้อยตามวิถีแห่งไทย ผ่านการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับสังคม ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณี ตลอดจนผลิตภัณฑ์และแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยไปสู่สาธารณชน ทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ ตลอดจนเพื่อให้มีกลไกที่ชัดเจนรองรับสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปวิทยาการ และนวัตกรรมตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองไว้ และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับบริบทของสังคมและเทคโนโลยีของภาพยนตร์ในปัจจุบันที่ได้เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมาก ทำให้การกำกับดูแลเนื้อหาโดยภาครัฐเพื่อให้ผู้รับชมได้รับข้อมูลที่ถูกต้องในการรับชมอย่างเหมาะสมกับวุฒิภาวะของตนไม่สามารถดำเนินการ

/ได้อย่าง...

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องนำระบบกำหนดเรตติ้งโดยการรับรองตนเอง (Self-regulate rating system) ตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติร่วมกันที่ภาครัฐ ภาคประชาสังคม และผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ถือปฏิบัติ เพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม และให้ข้อมูลความเหมาะสมของเนื้อหาในการรับชมของผู้ชม แต่ละช่วงอายุ โดยเป็นเครื่องมือให้แก่ผู้ปกครองได้รับทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเนื้อหาภายในภาพยนตร์เพื่อการใช้ดุลพินิจและพิจารณาพิจารณาเลือกภาพยนตร์ให้แก่บุตรหลานที่ยังเป็นผู้เยาว์ เพื่อสนับสนุนให้อุตสาหกรรมนี้สามารถเติบโตได้ การกำกับดูแลสอดคล้องกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ และการใช้บังคับมาตรการเป็นไปอย่างสมดุล และจำเป็นต้องลดอุปสรรคในการเข้ามาผลิตภาพยนตร์ในประเทศไทย และแสดงถึงความเท่าเทียมกันการประกอบกิจการทั้งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศไทย และของต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นปัจจัยในการดึงดูดการเข้ามาผลิตภาพยนตร์ในประเทศไทยได้ด้วย อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศไทย ส่งผลให้อุตสาหกรรมดังกล่าวสามารถเติบโตได้อย่างเข้มแข็ง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. ควรได้รับการพิจารณาโดยเร็ว เนื่องจากการออกกฎหมายดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมภาพยนตร์และเศรษฐกิจของประเทศไทย ทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศไทยและของต่างประเทศ ผู้ประกอบการที่ได้รับสิทธิรับรองตนเอง ผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ ผู้กำกับดูแลการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศ ในราชอาณาจักรได้รับประโยชน์มากขึ้น ตลอดจนคุ้มครองผู้บริโภคโดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. นั้น เพื่อให้เหมาะสมแก่กาลปัจจุบัน รวมถึงสอดคล้องพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓. สาระสำคัญและข้อเท็จจริง

๓.๑ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยภาพยนตร์ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งที่ผ่านมาการบังคับใช้กฎหมายฉบับดังกล่าวมีปัญหาหลายประการ ไม่สอดคล้องกับสภาวะการณ์และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา จึงมีกรอบแนวทางการทบทวนกฎหมาย ให้มีมาตรการในการกำกับดูแลที่เหมาะสมและชัดเจน ไม่เป็นอุปสรรคและสร้างภาระให้กับผู้ประกอบการ ลดความเหลื่อมล้ำเอื้อต่อการพัฒนา และมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและเป็นการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม และสอดคล้องหลักการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งกำหนดให้รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่สำคัญ พึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ในขณะเดียวกันก็ต้องสอดคล้องกับบริบทของสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก รวมทั้งต้องมีมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ให้เป็น Soft Power ของประเทศที่สามารถเติบโตและแข่งขันกับนานาประเทศได้

๓.๒ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ประกอบกิจการภาพยนตร์ พนักงานเจ้าหน้าที่และประชาชนที่เกี่ยวข้องแล้ว และได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น จากกฎหมายเพื่อใช้ประกอบการรับฟังความคิดเห็น ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (<https://law.go.th>) ระหว่างวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๗ รวม ๓๐ วัน และส่งหนังสือประชาสัมพันธ์ การรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวไปยังเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบการ และประชาชนทั่วไป

๓.๓ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและเปิดเผยสรุปผล การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลาง (<https://law.go.th>) และในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ มีมติเห็นชอบหลักการร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. และมอบหมายให้ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมดำเนินการนำร่างพระราชบัญญัตินี้ไปเสนอรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อพิจารณา ตามลำดับ

๔. สาระสำคัญของร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. มีสาระสำคัญ คือ การยกเลิกพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และตราพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. ขึ้นใช้บังคับแทน ดังนี้

๔.๑ บททั่วไปของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบด้วยชื่อพระราชบัญญัติ วันใช้บังคับ บทยกเลิกกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน บทนิยามหรือขอบเขตของถ้อยคำในกฎหมาย การกำหนดบุคคล ผู้ทำหน้าที่นายทะเบียนและผู้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน และมาตราผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

๔.๒ หมวด ๑ การส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ กำหนดนโยบายและมาตรการในการส่งเสริม อุตสาหกรรมภาพยนตร์ เพื่อให้เห็นเจตนาของกฎหมายฉบับนี้ในการขับเคลื่อนนโยบายและมาตรการต่าง ๆ และเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศ และกำหนดให้มีนโยบายส่งเสริมภาพยนตร์ไทย เพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปวิทยาการ และนวัตกรรม เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ของประเทศไทย ส่งผลให้อุตสาหกรรมดังกล่าวเติบโตได้อย่างเข้มแข็ง สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ โดยกำหนดว่าการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องจัดทำนโยบายในการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ของประเทศทุก ๕ ปี โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในระบบสารสนเทศของกระทรวงวัฒนธรรม มีคณะกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งชาติ เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่จัดทำและขับเคลื่อนนโยบาย และมาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศ ซึ่งองค์กรดังกล่าวนี้มีการกำหนดสัดส่วน ให้มีผู้แทนครอบคลุมทั้งจากภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยลดจำนวนภาครัฐให้เหลือเท่าที่จำเป็น และให้มีผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมภาพยนตร์แห่งประเทศไทยเข้าร่วมด้วย และมีสภาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ แห่งประเทศไทย เพื่อรองรับการรวมตัวของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง ในการช่วยเหลือ สนับสนุน และส่งเสริมซึ่งกันและกัน รวมทั้งเป็นตัวแทนของผู้ประกอบอุตสาหกรรมในการเสนอ ความเห็นและการประสานการดำเนินงานกับภาครัฐและภาคเอกชน

๔.๓ หมวด ๒ การกำกับดูแลภาพยนตร์ แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่

๔.๓.๑ การจัดระดับความเหมาะสมของภาพยนตร์ ตามหลักเกณฑ์จัดระดับ ความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ ซึ่งภาครัฐ ภาคประชาสังคม ภาคเอกชน และผู้มีส่วนได้เสียร่วมกันกำหนด และการดำเนินการภายหลังได้รับการจัดระดับความเหมาะสม การยอมรับมาตรฐานการจัดระดับความเหมาะสม โดยหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนต่างประเทศ และการประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อระงับ การดำเนินการฉายหรือจำหน่ายภาพยนตร์ที่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงหรือเกียรติภูมิของประเทศ

๔.๓.๒ คณะกรรมการติดตามและกำกับดูแลการจัดระดับความเหมาะสมภาพยนตร์ กำหนดองค์กรผู้มีหน้าที่และอำนาจเสนอแนะต่อคณะกรรมการเพื่อให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์หรือแนวทางในการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ เพื่อยอมรับมาตรฐานและรายละเอียดการจัดระดับความเหมาะสมของเนื้อหาภาพยนตร์ที่จัดทำขึ้นโดยหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนต่างประเทศ เพื่อให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำกับดูแลการประกอบกิจการในอุตสาหกรรมภาพยนตร์หรือแนวทางการแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ โดยประกอบด้วยบุคคลผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ จากหลากหลายด้านที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ ศิลปวัฒนธรรม จิตวิทยา สื่อสารมวลชน ผู้แทนสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนด้านภาพยนตร์ เด็กและเยาวชนที่กฎหมาย มุ่งคุ้มครอง

๔.๓.๓ การประกอบกิจการภาพยนตร์ ครอบคลุมถึงการประกอบกิจการที่กระทำผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศด้วย โดยปรับลดระดับการกำกับดูแลจากการอนุญาตให้เหลือเพียงการจัดแจ้ง เพื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมที่ดำเนินการ ซึ่งไม่จำเป็นต้องได้รับการกำกับดูแลอย่างเคร่งครัดจากภาครัฐ แต่ยังคงจำเป็นต้องมีมาตรฐานในการประกอบกิจการเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค และประโยชน์สาธารณะควบคู่กัน ไปกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานการประกอบกิจการที่ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติ

๔.๔ หมวด ๓ การสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร กำหนดการดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักรให้มีความชัดเจน โดยมีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศ กำหนดการขออนุญาตสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักรให้มีความชัดเจน โดยมีคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ต่างประเทศ การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร การขึ้นทะเบียนผู้ประสานงานการถ่ายทำภาพยนตร์ และกำหนดให้มีผู้กำกับดูแลการถ่ายทำภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร เพื่อทำหน้าที่กำกับ ดูแล และควบคุมการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายนี้

๔.๕ หมวด ๔ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กำหนดหน้าที่และอำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการกำกับดูแลและปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๔.๖ หมวด ๕ มาตรการทางปกครอง เป็นการกำหนดมาตรการเพื่อบังคับการให้ผู้กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเกี่ยวกับการกำกับดูแลภาพยนตร์ หรือสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร ตามที่กฎหมายบัญญัติ แก้ไขและการดำเนินการให้ถูกต้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ได้แก่ การกำกับดูแลภาพยนตร์ และกรณีการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร

๔.๗ หมวด ๖ การอุทธรณ์ เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการติดตามและกำกับดูแลการจัดระดับความเหมาะสม และคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ ต่างประเทศ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ได้แก่ การอุทธรณ์คำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการติดตาม และกำกับดูแล การจัดระดับความเหมาะสม และการอุทธรณ์คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาภาพยนตร์ ต่างประเทศ

๔.๘ หมวด ๗ บทกำหนดโทษ โดยกำหนดโทษปรับเป็นพินัยสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับการกำกับดูแลภาพยนตร์ และกำหนดโทษอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย เกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร โดยแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน

๔.๘.๑ ส่วนที่ ๑ โทษปรับเป็นพินัย สำหรับผู้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย เกี่ยวกับการกำกับดูแลภาพยนตร์

๔.๘.๒ ส่วนที่ ๒ โทษทางอาญา เป็นการกำหนดโทษจำคุกหรือปรับสำหรับผู้กระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายเกี่ยวกับการสร้างภาพยนตร์ต่างประเทศในราชอาณาจักร

๔.๙ บทเฉพาะกาล กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการดำเนินการในช่วงเปลี่ยนผ่านกฎหมายให้สามารถดำเนินการต่อไปได้

๔.๑๐ อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ เป็นค่าธรรมเนียมอย่างสูงที่กฎหมายให้จัดเก็บได้ โดยค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บจริงจะตราเป็นกฎกระทรวงต่อไป ซึ่งตามมาตรา ๖ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม การลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม อาจกำหนดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงขนาด การสร้างโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงตลาดของผู้ประกอบอุตสาหกรรมภาพยนตร์ หรือการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐก็ได้

๕. ประโยชน์และผลกระทบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. ได้แก่

๕.๑ ด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และการสร้างภาพยนตร์ไทย การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ การส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ประเทศไทยและต่างประเทศ ส่งเสริมให้มีการสร้างภาพยนตร์ร่วมกันกับต่างประเทศ การกำหนดสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรและด้านอื่น ๆ แก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมภาพยนตร์

๕.๒ ด้านสังคม ช่วยลดภาระและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ กำหนดกฎหมายโดยมุ่งคุ้มครองสังคม เด็ก และเยาวชน เนื่องจากสื่อภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีความสำคัญและมีบทบาทในวิถีชีวิตของคนในสังคม ในการโน้มน้าว หลอหลอมและบ่มเพาะความเชื่อ ค่านิยม ความคิดและการปฏิบัติของคนในสังคม รวมถึงสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยแก่สังคมและประเทศชาติ

๕.๓ ด้านอื่นที่สำคัญ ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เกิดเสรีภาพการประกอบอาชีพ ให้สอดคล้องกับการส่งเสริมการพัฒนาด้านอิเล็กทรอนิกส์ โดยการประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์ ดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ประกอบการนั้นสามารถแสดงหลักฐานการรับแจ้งในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกิจการ

๖. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

รายละเอียดข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องเสนอพร้อมกับการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๒๗

๖.๑ ชื่อกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการตามมาตรา ๒๗

- ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.

๖.๒ รายละเอียดกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการ

- ร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. ดำเนินการตามกรอบแนวทางการทบทวนกฎหมาย ให้มีมาตรการในการกำกับดูแลที่เหมาะสมและชัดเจน ไม่เป็นอุปสรรคและสร้างภาระให้กับผู้ประกอบการ ลดความเหลื่อมล้ำ เอื้อต่อการพัฒนา และมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและเป็นการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม และสอดคล้องหลักการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งกำหนดให้รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่จำเป็น พึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

และระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญา เฉพาะความผิดร้ายแรง ในขณะเดียวกันก็ต้องสอดคล้องกับบริบทของสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นอย่างมาก รวมทั้งต้องมีมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์ให้เป็น Soft Power ของประเทศ ที่สามารถเติบโตและแข่งขันกับนานาชาติได้

๖.๓ แผนบริหารจัดการกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการ

- ไม่มี

๖.๔ ประมาณการรายจ่าย

- ไม่มี

๖.๕ แหล่งเงินที่ใช้ตลอดระยะเวลาดำเนินการ

- ไม่มี

๖.๖ ประโยชน์ที่จะได้รับ

(๑) ด้านเศรษฐกิจ การส่งเสริมอุตสาหกรรมภาพยนตร์และการสร้างภาพยนตร์ไทย การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ การส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือ กับต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ประเทศไทยและต่างประเทศ ส่งเสริมให้มีการสร้างภาพยนตร์ร่วมกันกับต่างประเทศ การกำหนดสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรและด้านอื่น ๆ แก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมภาพยนตร์

(๒) ด้านสังคม ช่วยลดภาระและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ กำหนด กฎหมายโดยมุ่งคุ้มครองสังคม เด็ก และเยาวชน เนื่องจากสื่อภาพยนตร์เป็นสื่อที่มีความสำคัญและมีบทบาท ในวิถีชีวิตของคนในสังคม ในการโน้มน้าว หลอหลอมและบ่มเพาะความเชื่อ ค่านิยม ความคิดและการปฏิบัติ ของผู้คนในสังคม รวมถึงสร้างความเป็นระเบียบเรียบร้อยแก่สังคมและประเทศชาติ

(๓) ด้านอื่นที่สำคัญ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้เกิดเสรีภาพการประกอบ อาชีพให้สอดคล้องกับการส่งเสริมการพัฒนาด้านอิเล็กทรอนิกส์ โดยการประกอบกิจการจำหน่ายภาพยนตร์ ดำเนินการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้ประกอบการนั้นสามารถแสดงหลักฐานการรับแจ้งในระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศของกิจการ

๖.๗ กรณีการดำเนินการก่อให้เกิดการสูญเสียรายได้ของรัฐหรือของหน่วยงานของรัฐ ให้จัดทำประมาณการการสูญเสียรายได้และประโยชน์ที่จะได้รับด้วย ซึ่งประมาณการจัดเก็บค่าธรรมเนียม การจัดเก็บที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนี้

(๑) การสูญเสียรายได้ในแต่ละปี โดยประมาณการทั่วประเทศ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕)

(๑.๑) การจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตประกอบการ

เป็นจำนวนเงิน ๖๗๐,๐๐๐ บาท (หกแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน) หากเปลี่ยน จากการขออนุญาตประกอบการเป็นการจดทะเบียนและออกหลักฐานการรับแจ้งประกอบการ ค่าธรรมเนียม ตามท้ายพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดเป็นจำนวนเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท (สองหมื่น ห้าพันบาทถ้วน) แต่จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบการจริงตามกฎหมายกำหนดค่าธรรมเนียม เกี่ยวกับการประกอบการภาพยนตร์และกิจการวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีใบอนุญาตประกอบการ โรงภาพยนตร์ที่เป็นอาคารหรือส่วนใดของอาคารเป็นจำนวนเงิน ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน) และกรณีโรงภาพยนตร์ที่เป็นสถานที่กลางแจ้งเป็นจำนวนเงิน ฉบับละ ๒,๕๐๐ บาท (สองพันห้าร้อยบาทถ้วน) ทั้งนี้ อาจทำให้รัฐอาจสูญเสียรายได้ เป็นจำนวนเงิน ๖๗๐,๐๐๐ บาท (หกแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน)

ประเภทใบอนุญาต	ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้(บาท)
๑. โรงภาพยนตร์ (โรง)	๔๔๘,๕๐๐
๒. ร้านให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (ร้าน)	๑๗๑,๕๐๐
รวม	๖๒๐,๐๐๐

(๑.๒) การจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตประกอบกิจการ

เป็นจำนวนเงิน ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) เมื่อปรับค่าธรรมเนียมจากเดิม ใบแทน ใบละ ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) หากเปลี่ยนจากการขออนุญาตประกอบกิจการเป็นการจัดตั้ง และออกหลักฐานการรับแจ้งประกอบกิจการ ค่าธรรมเนียมตามท้ายพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดเป็นใบแทน ใบละ จำนวนเงิน ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) และจัดเก็บค่าธรรมเนียมจริง ตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการภาพยนตร์และกิจการวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดค่าธรรมเนียมเป็นจำนวนเงิน ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) ทั้งนี้ อาจทำให้รัฐอาจสูญเสียรายได้ เป็นจำนวนเงิน ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน)

ประเภทใบอนุญาต	ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้(บาท)
๑. โรงภาพยนตร์ (โรง)	๐
๒. ร้านให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (ร้าน)	๕๐
รวม	๕๐

(๑.๓) การจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการ

เป็นจำนวนเงิน ๑๕๔,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนห้าหมื่นสี่พันบาทถ้วน) หากเปลี่ยนจากการขออนุญาตประกอบกิจการเป็นการจัดตั้งและออกหลักฐานการรับแจ้งประกอบกิจการ ค่าธรรมเนียมตามท้ายพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดเป็นจำนวนเงิน ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน) แต่จัดเก็บค่าธรรมเนียมจริงตามกฎหมายกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการภาพยนตร์และกิจการวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดค่าธรรมเนียมเป็นจำนวนเงิน ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ทั้งนี้ อาจทำให้รัฐอาจสูญเสียรายได้ เป็นจำนวนเงิน ๒๖๕,๕๐๐ บาท (สองแสนหกหมื่นห้าพันห้าร้อยบาทถ้วน)

ประเภทใบอนุญาต	ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้(บาท)
๑. โรงภาพยนตร์ (โรง) ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)	๑๔๐,๐๐๐
๒. ร้านให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (ร้าน) ฉบับละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน)	๑๔,๐๐๐
รวม	๑๕๔,๐๐๐

(๑.๔) การจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และสื่อโฆษณา ภาพยนตร์

เป็นจำนวนเงิน ๒๗๖,๕๕๕ บาท (สองแสนเจ็ดหมื่นหกพันห้าร้อยห้าสิบบาทถ้วน) หากเปลี่ยนจากการขออนุญาตประกอบกิจการเป็นการจัดตั้งและออกหลักฐานการรับแจ้งประกอบกิจการ ค่าธรรมเนียมตามท้ายพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดการตรวจพิจารณา ภาพยนตร์ นาทีละ ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) เศษของนาทีให้ปัดทิ้ง และกรณีการตรวจพิจารณาสื่อโฆษณา

เรื่องละ ๒๐๐ บาท (สองร้อยบาทถ้วน) แต่จัดเก็บค่าธรรมเนียมกำหนดการตรวจพิจารณาภาพยนตร์จริง ตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการภาพยนตร์และกิจการวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีเป็นฟิล์ม นาทีละ ๓๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) เศษของนาทีให้ปัดทิ้ง แต่เมื่อรวมกันแล้วไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน) กรณีเป็นวัสดุอื่น นาทีละ ๕ บาท (ห้าบาทถ้วน) เศษของนาทีให้ปัดทิ้ง แต่เมื่อรวมกันแล้วไม่เกิน ๘,๐๐๐ บาท (แปดพันบาทถ้วน) และค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาสื่อโฆษณา เรื่องละ ๑๐๐ บาท (หนึ่งร้อยบาทถ้วน) ทั้งนี้ อาจทำให้รัฐอาจสูญเสียรายได้ เป็นจำนวนเงิน ๒๗๖,๕๙๕ บาท (สองแสนเจ็ดหมื่นหกพันห้าร้อยเก้าสิบบาทถ้วน)

การตรวจพิจารณาภาพยนตร์	ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้(บาท)
๑. ภาพยนตร์ (ฟิล์ม)	๒๔๐,๐๙๕
๒. สื่อโฆษณาภาพยนตร์	๓๖,๕๐๐
รวม	๒๗๖,๕๙๕

(๒) การสูญเสียรายได้ในแต่ละปี โดยประมาณการทั่วประเทศ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖)

(๒.๑) การจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตประกอบกิจการ

เป็นจำนวนเงิน ๕๒๑,๐๐๐ บาท (ห้าแสนสองหมื่นหนึ่งพันบาทถ้วน) หากเปลี่ยนจากการขออนุญาตประกอบกิจการเป็นการจัดตั้งและออกหลักฐานการรับแจ้งประกอบกิจการ ค่าธรรมเนียมตามท้ายพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดเป็นจำนวนเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท (สองหมื่นห้าพันบาทถ้วน) แต่จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการจริงตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการภาพยนตร์และกิจการวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ที่เป็นอาคารหรือส่วนใดของอาคารเป็นจำนวนเงิน ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน) และกรณีโรงภาพยนตร์ที่เป็นสถานที่กลางแจ้งเป็นจำนวนเงิน ฉบับละ ๒,๕๐๐ บาท (สองพันห้าร้อยบาทถ้วน) ทั้งนี้ อาจทำให้รัฐอาจสูญเสียรายได้ เป็นจำนวนเงิน ๕๒๑,๐๐๐ บาท (ห้าแสนสองหมื่นหนึ่งพันบาทถ้วน)

ประเภทใบอนุญาต	ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้(บาท)
๑. โรงภาพยนตร์ (โรง)	๓๙๐,๕๐๐
๒. ร้านให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (ร้าน)	๑๓๐,๕๐๐
รวม	๕๒๑,๐๐๐

(๒.๒) การจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตประกอบกิจการ

เป็นจำนวนเงิน ๐ บาท (ศูนย์บาทถ้วน) เมื่อปรับค่าธรรมเนียมจากเดิม ใบแทนใบละ ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) หากเปลี่ยนจากการขออนุญาตประกอบกิจการเป็นการจัดตั้งและออกหลักฐานการรับแจ้งประกอบกิจการ ค่าธรรมเนียมตามท้ายพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดเป็นใบแทน ใบละ ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) และจัดเก็บค่าธรรมเนียมจริงตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการภาพยนตร์และกิจการวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดค่าธรรมเนียมเป็นจำนวนเงิน ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) ทั้งนี้ อาจทำให้รัฐอาจสูญเสียรายได้ เป็นจำนวนเงิน ๐ บาท (ศูนย์บาทถ้วน)

ประเภทใบอนุญาต	ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้(บาท)
๑. โรงภาพยนตร์ (โรง)	๐
๒. ร้านให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (ร้าน)	๐
รวม	๐

(๒.๓) การจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการ

เป็นจำนวนเงิน ๗๑,๕๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นหนึ่งพันห้าร้อยบาทถ้วน) หากเปลี่ยนจากการขออนุญาตประกอบกิจการเป็นการจดทะเบียนและออกหลักฐานการรับแจ้งประกอบกิจการ ค่าธรรมเนียมตามท้ายพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดเป็นจำนวนเงิน ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน) แต่จัดเก็บค่าธรรมเนียมจริงตามกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการภาพยนตร์และกิจการวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการเป็นจำนวนเงินฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ทั้งนี้ อาจทำให้อาจสูญเสียดังกล่าวได้ เป็นจำนวนเงิน ๗๑,๕๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นหนึ่งพันห้าร้อยบาทถ้วน)

ประเภทใบอนุญาต	ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้(บาท)
๑. โรงภาพยนตร์ (โรง) ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)	๖๕,๐๐๐
๒. ร้านให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (ร้าน) ฉบับละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน)	๖,๕๐๐
รวม	๗๑,๕๐๐

(๒.๓) การจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์

เป็นจำนวนเงิน ๓๒๖,๓๘๐ บาท (สามแสนสองหมื่นหกพันสามร้อยแปดสิบบาทถ้วน) หากเปลี่ยนจากการขออนุญาตประกอบกิจการเป็นการจดทะเบียนและออกหลักฐานการรับแจ้งประกอบกิจการ ค่าธรรมเนียมตามท้ายพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ นาทีละ ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) เศษของนาทีให้ปัดทิ้ง และกรณีการตรวจพิจารณาสื่อโฆษณาเรื่องละ ๒๐๐ บาท (สองร้อยบาทถ้วน) แต่จัดเก็บค่าธรรมเนียมกำหนดการตรวจพิจารณาภาพยนตร์จริงตามกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการภาพยนตร์และกิจการวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีเป็นฟิล์ม นาทีละ ๓๐ บาท (สามสิบบาทถ้วน) เศษของนาทีให้ปัดทิ้ง แต่เมื่อรวมกันแล้วไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน) กรณีเป็นวัสดุอื่น นาทีละ ๕ บาท (ห้าบาทถ้วน) เศษของนาทีให้ปัดทิ้ง แต่เมื่อรวมกันแล้วไม่เกิน ๘,๐๐๐ บาท (แปดพันบาทถ้วน) และค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาสื่อโฆษณา เรื่องละ ๑๐๐ บาท (หนึ่งร้อยบาทถ้วน) ทั้งนี้ อาจทำให้อาจสูญเสียดังกล่าวได้ เป็นจำนวนเงิน ๓๒๖,๓๘๐ บาท (สามแสนสองหมื่นหกพันสามร้อยแปดสิบบาทถ้วน)

การตรวจพิจารณาภาพยนตร์	ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้(บาท)
๑. ภาพยนตร์ (ฟิล์ม)	๒๘๔,๓๘๐
๒. สื่อโฆษณาภาพยนตร์	๔๒,๐๐๐
รวม	๓๒๖,๓๘๐

(๓) การสูญเสียดังกล่าวในแต่ละปี โดยประมาณการ (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗)

(๓.๑) การจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตประกอบกิจการ

เป็นจำนวนเงิน ๗๐๓,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนสามพันบาทถ้วน) หากเปลี่ยนจากการขออนุญาตประกอบกิจการเป็นการจดทะเบียนและออกหลักฐานการรับแจ้งประกอบกิจการ ค่าธรรมเนียมตามท้ายพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดเป็นจำนวนเงิน ๒๕,๐๐๐ บาท (สองหมื่น

ห้าพันบาทถ้วน) แต่จัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการจริงตามกฎหมายกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการภาพยนตร์และกิจการวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีใบอนุญาตประกอบกิจการโรงภาพยนตร์ที่เป็นอาคารหรือส่วนใดของอาคารเป็นจำนวนเงิน ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน) และกรณีโรงภาพยนตร์ที่เป็นสถานที่กลางแจ้งเป็นจำนวนเงิน ฉบับละ ๒,๕๐๐ บาท (สองพันห้าร้อยบาทถ้วน) ทั้งนี้ อาจทำให้อาจสูญเสียรายได้ เป็นจำนวนเงิน ๗๐๓,๐๐๐ บาท (เจ็ดแสนสามพันบาทถ้วน)

ประเภทใบอนุญาต	ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้(บาท)
๑. โรงภาพยนตร์ (โรง)	๕๖๗,๕๐๐
๒. ร้านให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (ร้าน)	๑๓๕,๕๐๐
รวม	๗๐๓,๐๐๐

(๓.๒) การจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมการออกใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการ

เป็นจำนวนเงิน ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) เมื่อปรับค่าธรรมเนียมจากเดิม ใบแทน ใบละ ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) หากเปลี่ยนจากการขออนุญาตประกอบกิจการเป็นการจดทะเบียนและออกหลักฐานการรับแจ้งประกอบกิจการ ค่าธรรมเนียมตามท้ายพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดเป็นใบแทน ใบละ ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) และจัดเก็บค่าธรรมเนียมจริงตามกฎหมายกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการภาพยนตร์และกิจการวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดค่าธรรมเนียมเป็นจำนวนเงิน ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) ทั้งนี้ อาจทำให้อาจสูญเสียรายได้ เป็นจำนวนเงิน ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน)

ประเภทใบอนุญาต	ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้(บาท)
๑. โรงภาพยนตร์ (โรง)	๐
๒. ร้านให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (ร้าน)	๕๐
รวม	๕๐

(๓.๓) การจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการ

เป็นจำนวนเงิน ๑๑๘,๕๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นแปดพันห้าร้อยบาทถ้วน) หากเปลี่ยนจากการขออนุญาตประกอบกิจการเป็นการจดทะเบียนและออกหลักฐานการรับแจ้งประกอบกิจการ ค่าธรรมเนียมตามท้ายพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดเป็นจำนวนเงิน ๕,๐๐๐ บาท (ห้าพันบาทถ้วน) แต่จัดเก็บค่าธรรมเนียมจริงตามกฎหมายกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการภาพยนตร์และกิจการวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการเป็นจำนวนเงิน ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ทั้งนี้ อาจทำให้อาจสูญเสียรายได้ เป็นจำนวนเงิน ๑๑๘,๕๐๐ บาท (หนึ่งแสนหนึ่งหมื่นแปดพันห้าร้อยบาทถ้วน)

ประเภทใบอนุญาต	ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้(บาท)
๑. โรงภาพยนตร์ (โรง) ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)	๑๑๐,๐๐๐
๒. ร้านให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ (ร้าน) ฉบับละ ๕๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน)	๘,๕๐๐
รวม	๑๑๘,๕๐๐

(๓.๔) การจัดเก็บเงินค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์และสื่อโฆษณาภาพยนตร์

เป็นจำนวนเงิน ๓๕๗,๖๕๐ บาท (สามแสนห้าหมื่นเจ็ดพันหกร้อยห้าสิบบาทถ้วน)

หากเปลี่ยนจากการขออนุญาตประกอบกิจการเป็นการจดทะเบียนและออกหลักฐานการรับแจ้งประกอบกิจการค่าธรรมเนียมตามท้ายพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดการตรวจพิจารณาภาพยนตร์ นาที่ละ ๕๐ บาท (ห้าสิบบาทถ้วน) เศษของนาที่ให้ปัดทิ้ง และกรณีการตรวจพิจารณาสื่อโฆษณาเรื่องละ ๒๐๐ บาท (สองร้อยบาทถ้วน) แต่จัดเก็บค่าธรรมเนียมกำหนดการตรวจพิจารณาภาพยนตร์จริงตามกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการประกอบกิจการภาพยนตร์และกิจการวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๒ กรณีเป็นฟิล์ม นาที่ละ ๓๐ บาท (สามสิบบาทถ้วน) เศษของนาที่ให้ปัดทิ้ง แต่เมื่อรวมกันแล้วไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน) กรณีเป็นวัสดุอื่น นาที่ละ ๕ บาท (ห้าบาทถ้วน) เศษของนาที่ให้ปัดทิ้ง แต่เมื่อรวมกันแล้วไม่เกิน ๘,๐๐๐ บาท (แปดพันบาทถ้วน) และค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาสื่อโฆษณา เรื่องละ ๑๐๐ บาท (หนึ่งร้อยบาทถ้วน) ทั้งนี้ อาจทำให้รัฐอาจสูญเสียรายได้ เป็นจำนวนเงิน ๓๕๗,๖๕๐ บาท (สามแสนห้าหมื่นเจ็ดพันหกร้อยห้าสิบบาทถ้วน)

การตรวจพิจารณาภาพยนตร์	ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้(บาท)
๑. ภาพยนตร์ (ฟิล์ม)	๓๑๐,๕๕๐
๒. สื่อโฆษณาภาพยนตร์	๔๗,๑๐๐
รวม	๓๕๗,๖๕๐

(๔) ประโยชน์ที่จะได้รับ

(๔.๑) เป็นการลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการโรงภาพยนตร์ ผู้ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายภาพยนตร์ ผู้ประกอบกิจการให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายวีดิทัศน์ และประชาชน รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ

(๔.๒) เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาให้อุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศเติบโตและสามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ และสร้างกลไกของกฎหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้ภาพยนตร์เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย และให้มีการนำภาพยนตร์มาใช้เป็นเครื่องมือหนึ่งในการสร้างการรับรู้ ชิมซาบ และคล้อยตามวิถีแห่งไทย ผ่านการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสังคม ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณี ตลอดจนผลิตภัณฑ์และแหล่งท่องเที่ยวของประเทศไทยไปสู่สาธารณชนทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ การส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ประเทศไทยและต่างประเทศ ส่งเสริมให้มีการสร้างภาพยนตร์ร่วมกันกับต่างประเทศ การกำหนดสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรและด้านอื่น ๆ แก่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมภาพยนตร์ และจำเป็นต้องลดอุปสรรคในการเข้ามาผลิตภาพยนตร์ในประเทศไทยและแสดงถึงความเท่าเทียมกัน การประกอบกิจการทั้งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศไทยและของต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นปัจจัยในการดึงดูดการเข้ามาผลิตภาพยนตร์ในประเทศไทยได้ด้วย อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ของประเทศไทย ส่งผลให้อุตสาหกรรมดังกล่าวสามารถเติบโตได้อย่างเข้มแข็ง ตลอดจนเพื่อให้มีกลไกที่ชัดเจนรองรับสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปวิทยาการ และนวัตกรรมตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติรับรองไว้ โดยการกำกับดูแลสอดคล้องกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ และการใช้บังคับมาตรการเป็นไปอย่างสมดุล

๗. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ไม่มี

๘. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

๘.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ กำหนดให้ รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมาย ที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่าย เพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้วรัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ทุกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย

๘.๒ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๖ เรื่อง แนวทางปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ ในการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี โดยมีสาระสำคัญ คือ ในการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี หน่วยงานของรัฐ เจ้าของเรื่องจะต้องถือปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ อย่างเคร่งครัด

๙. ข้อเสนอของหน่วยงานของรัฐ

กระทรวงวัฒนธรรม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

๘๔๖๖

(นางสาวสุดาวรรณ หวังศุภกิจโกศล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

สำนักงานเลขานุการกรม

โทร. ๐ ๒๒๔๗ ๐๐๑๓ – ๑๙ ต่อ ๑๑๒๗ (๘๔๖๖)

โทรสาร. ๐ ๒๖๔๕ ๒๙๖๐

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@culture.mail.go.th